

man virkelig kan være Grundloven særdeles hengiven og dog stemme for Loven, som den foreligger, og jeg troer ikke, vi bør lade os fræmme af disse høitlydende Ord om Bureaukrattet. Jeg veed meget godt, at man, naar man kaster dette Ord ud her i Forsamlingen, troer at være vis paa Seiren. Men naar De høre det, vil jeg bede Dem undersøge, om der er nogen Grund dertil eller ikke. Finde De saa, at det ikke er Tilfældet, men at det kun er et af disse Skrammestykker, som det er saa let at faae fat paa, saa skulle De ikke lade Dem berøre deraf; De skulle ikke lade Dem berøre deraf, naar De see, at det Omvendte tværtimod er Tilfældet, og her er virkelig det Omvendte Tilfældet, idet den Indskydelse, som efter den nu bestaaende Lovgivning tilkommer Embedsmænd, gaar over til folkelige Autoriteter.

J. N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, kom ved at tage en foregaaende Talers (Alberts) Uttringer i en anden Forstand end den, hvori de aabenbart vare sagte, til at gjøre adskillige meget høitlydende Bemærkninger. Han kom først til at spille Bold med de Ord af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at det var ham ligegyldigt, om han var i Majoriteten eller ikke, da han ligesuldt stemte mod Loven; dette fortolkede den ærede Rigsdagsmand, som om Rigsdagsmanden fra Sorø Amt havde sagt, at det var ham ligegyldigt, om der var en Majoritet, som vilde forhindre Loven fra at udkomme, eller ikke, men en saadan Fortolkning er den ærede Rigsdagsmand vist aldeles uberettiget til at lægge i de brugte Ord. Det er ikke en halv Time siden, at han bebrejdede den samme Rigsdagsmand en stor Iver for at hindre Loven i at udkomme, og han sagde endog dengang, at det var uberettiget at hindre den paa den Maade fra at komme ud; den ærede Rigsdagsmand er altsaa nu saa meget mindre berettiget til at sige, at Rigsdagsmanden fra Sorø Amt ved at udtale, at det var ham ligegyldigt, om han var i Majoriteten eller ikke, skulde have meent, at det var ham ligegyldigt, om han satte sin Mening igjennem eller ikke. Det forekommer mig klart af den hele Maade, hvorpaa Ordet „ligegyldig“

blev brugt, at det ikke kunde forstaaes anderledes, end at han ikke i sin Stemmegivning kunde lade sig bestemme af, om han var i Majoriteten eller i Minoriteten, paa den Maade var det ham ligegyldigt, om han var i Majoriteten eller i Minoriteten, at det ikke havde nogen Indskydelse paa hans Afstemning. Saaledes er efter hele Sammenhængen denne Uttring at forstaae, og den ærede Rigsdagsmand gjorde sig altsaa skyldig i en Misforstaaelse. Det Samme var Tilfældet, da den ærede Rigsdagsmand ogsaa med meget høie Ord vilde bestride en Uttring, der slet ikke var fremkommen. Der var slet ikke Tale om, at en bureaukrattisk Doversømmelse skulde begynde med denne Lov; der blev netop udtrykkeligt henviist til Fællesforsatningen af 2den October 1855 som det Tidspunkt, hvorfra den var begyndt, og dette Lovforslag er et lille Skridt i den Retning af hele den Udvikling, som vi have haft siden den Tid. Dersom man kunde bruge saa store Ord, at man kunde sige, at den bureaukrattiske Doversømmelse begyndte med dette Lovforslag, ja, saa kunde man udlæde forskellige Ting, der kunde more Thinget og bringe Latteren paa den ærede Rigsdagsmands Side; men det er dog et uberettiget Brug af en anden Mands Ord, naar han vil gjøre det; det lader sig ikke nægte. Naar man vil tage Uttringerne, som de faldt, saa vil det vise sig, at netop flere af de Medlemmer, der kort førend Fællesforsatningen af 2den October 1855 traadte i Kraft, talte i store Ord om de Reformer i vore indre Anliggender, som vare paatrængende, og som vi skulle faae, naar vi gik ind paa Fællesforsatningen, jeg siger, det vil vise sig, at netop de Medlemmer, der talte ivrigt og opstillede de lyseste Udfigter netop med Hensyn til vor indre Udvikling, ikke have rørt sig siden med Hensyn til vor indre demokratiske Udvikling, og naar der fra andre Sider er blevet paabegyndt noget Saadant, saa har man altid sagt, det er uheldigt, at Forsamlingen tager Initiativet, vi skulle vente, indtil Regjeringen kommer med saadanne Lovforslag, thi kun den bør komme med dem, vi skulle ikke indlade os paa saadanne Lovforslag, der komme fra Thingets Medlemmer; man taler altsaa nu i den ganske modsatte Tone,